

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

1. Indledning

Lovforslaget har to hovedelementer.

For det første foreslås det at afkriminalisere prostitution m.v. I tilknytning hertil foreslås det, at det ikke længere skal være strafbart at lade sig underholde af eller dele bolig med en prostitueret kvinde, når der ikke er tale om udnyttelse af den prostituerede.

Straffelovens bestemmelse om straf for at overtræde et påbud om at søge lovligt erhverv anvendes ikke længere i praksis. Den foreslåede afkriminalisering af prostitution m.v. har således alene til formål at markere, at prostitution i sig selv ikke bør anses som en kriminel aktivitet. Prostitution er derimod både et udtryk for og årsag til sociale problemer, som bedst løses i det socialpolitiske regi. Afkriminaliseringen skal ikke indebære, at prostitution i øvrigt anses som et lovligt erhverv. Det præciseres derfor i lovforslaget, at afkriminaliseringen ikke ændrer ved de prostitueredes stilling i henhold til anden lovgivning.

For det andet foreslås det gjort strafbart at være kunde til en mandlig eller kvindelig prostitueret under 18 år. Dette forslag skal ses som et led i den bredspektrede indsats mod seksuelt misbrug af mindreårige, som allerede er i gang.

Det foreslås endelig at ophæve straffelovens bestemmelse om straf for vanemæssig og selvforskyldt lediggang, såkaldt løsgængeri. Bestemmelsen anvendes ikke længere i praksis.

2. Baggrunden for lovforslaget

2.1. Afkriminalisering af prostitution m.v.

2.1.1. Prostitution er ikke direkte kriminaliseret i dansk ret, men kan efter straffelovens § 199 straffes med hæfte eller fængsel indtil 1 år, hvis en person overtræder et påbud fra politiet om at søge lovligt erhverv. Et sådant påbud skal efter bestemmelsen gives til den, der hengiver sig til lediggang »under sådanne forhold, at der er grund til at antage, at han (eller hun) ikke søger at ernære sig på lovlig vis.« Det fremgår af

§ 199, stk. 2, at spil, utugt (prostitution) og understøttelse fra kvinder, der ernærer sig ved utugt, ikke anses som lovlige erhverv.

Bestemmelsen i § 199 omfatter kun tilfælde, hvor den pågældende har det ulovlige erhverv som eneste erhverv. Personer, der kun bruger indtægter fra f.eks. prostitution som supplement til indtægterne ved et lovligt erhverv, er ikke omfattet af bestemmelsen. Bestemmelsen omfatter i øvrigt både heteroseksuel og homoseksuel prostitution.

Bestemmelsen i § 199 blev tidligere næsten udelukkende anvendt over for ugifte prostituerede uden andet arbejde. Som nævnt bruges bestemmelsen nu ikke længere i praksis.

Straffelovens § 199 suppleres af bestemmelsen i § 233, som indeholder et forbud mod at opfordre eller indbyde til utugt eller stille usædelig levevis til skue på en måde, der er egnet til at forulempe andre eller at vække offentlig forargelse. Foruden direkte henvendelser til kunder omfatter denne bestemmelse bl.a. annoncering med prostitution i blade m.v.

Straffelovens § 233 omfatter kun meget grove eller særligt anstødelige forhold, og denne bestemmelse suppleres af normalpolitivedtægtens § 5, hvorefter det er forbudt på eller ud til en vej eller andre steder, hvortil der er almindelig adgang, at vise uanstændig opførsel, herunder ved uanstændig blottelse af legemet eller ved at opfordre til utugt. Det er »ud til en vej«, hvis de vejfarende ikke kan undgå at se den uanstændige opførsel, når de passerer forbi.

§ 5 omfatter mundtlige udtalelser og fysiske handlinger på eller ud til en vej. Efter normalpolitivedtægtens § 12 kan der på disse steder i visse tilfælde også gribes ind over for plakater, skrifter eller billeder, som er af anstødelig eller fornærmelig karakter.

Efter normalpolitivedtægtens § 6 kan politiet bl.a. forbyde enhver, der opholder sig på en vej, at stå stille dér eller at færdes frem og tilbage på kortere strækninger, hvis der er begrundet formodning om, at den pågældende udøver et ulovligt erhverv på stedet. I hovedstadsområdet og enkelte andre steder er § 6 udvidet med stk. 2-4, der giver politiet hjemmel til at lade